

ע"פ 2064/14 - בלאל קוואומי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 2064/14 - א'

לפני: כבוד השופט א' שחם

ה המבקש: בלאל קוואומי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע פסק דין של בית המשפט המחוזי
בירושלים בת"פ 2646-03-12, מיום 4.3.2014, שניתן
על ידי כב' השופט ר' כרמל

בשם המבקש: עו"ד יעקב קמר

החלטה

1. לפני בקשה לעיכוב ביצוע העונש שהשิต בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ר' כרמל) על המבקש, במסגרת ת"פ 2646-03-12.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות של גרימת חבלה בכונה מחמורה, לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); נשיאת נשק, לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין; חבלה בمزיד ברכב, לפי סעיף 413ה לחוק העונשין; ואיוםים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

עמוד 1

3. מעובדות כתוב האישום שיובאו להלן בקצירת האומר, עולה, כי במסגרת סכוך בין משפטו של המבוקש ובני משפחה אחרת (להלן: המתלוונים) בקשר לבעלות בחנותה שהפעילה משפחת המבוקש, התפתחה קטטה בין המשפחות. במסגרת אותה קטטה, פתח המבוקש בירוי מאקדי לעבר המתלוונים ופצע שניים מהם.

4. ביום 5.1.2014, לאחר ניהול משפט הוכחות, הרשע בית המשפט המחוזי את המבוקש במרבית העבירות שייחסו לו בכתוב האישום. עם זאת, זיכה בית המשפט המחוזי את המבוקש מעבירת האיים שוייחסה לו, בקובעו כי עבירה זו נבלעה בעבירה שענינה גריםמת חבלה בכונה מחמורה.

5. ביום 4.3.2014, גזר בית המשפט המחוזי את דיןו של המבוקש, והשית עליו ארבע וחצי שנות מאסר לRICTO בפועל, ו- 10 חודשים מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחררו ממאסר, לפחות עבורה מסוג פשע. בית המשפט המחוזי קבע כי המבוקש יתיצב לRICTO עונשו ביום 1.4.2014.

6. ביום 18.3.2014, הגיע המבוקש ערעור בלתי מנומך על הכרעת הדין, ולחולופין על גזר הדין, של בית המשפט המחוזי. בבד עם הגשת הערעור, הגיע המבוקש בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהוטל עליו.

טיעוני המבוקש לעיכוב ביצוע עונש המאסר

7. לטענת המבוקש, סקירת מהלך המשפט שהתנהלה בפני בית המשפט המחוזי מגלה שורה של ליקויים חמורים אשר מובילים למסקנה, כי הוא הופל על ידי המתלוונים בתיק, אשר ככל הנראה מחפים על היורה האמתי. המבוקש טוען, כי נוכח היומו אדם נורמטיבי ונעדר עבר פלילי, הטענה לפיה הוא זה שירה במתלוונים הינה מופרcta ובלתי הגיונית. כמו כן, מעלה המבוקש טענות שונות לגבי חקירת המשטרה בתיק ובאשר לעדויות המתלוונים בבית המשפט. נוכח כל האמור, טוען כי סיכוי הערעור על הכרעת הדין הם טובים. לפיכך, קיימת אפשרות סבירה כי הוא יחל לרצות את עונש המאסר, אשר אפשר שיבוטל, בסופה של דבר, על ידי ערכאת הערעור וכתוצאה לכך יגרם לו נזק בלתי הפיך.

דין והכרעה

8. לאחר שעניינו בבקשתה לעיכוב ביצוע ובנספחה, הגיעו לגעתי לכלל מסקנה כי דין להידוחות.

9. הלכה מושרשת וידועה היא, כי עונש מאסר אשר הושת על נאשם, יבוצע מיד לאחר גזירת עונשו, ואין בהגשת ערעור, כשלעצמה, כדי להוכיח את עיכוב ביצוע העונש. עם זאת, נתון לבית המשפט שיקול דעת להורות על עיכוב ביצוע העונש, לאחר בחינת השיקולים הרלבנטיים. בין השיקולים המרכזיים לעניין, ניתן למנות את חומרת העבירות בהן הורשע המבוקש וניסיבות ביצועו; משכה של תקופת המאסר שנקבעה; טיב הערעור וסיכויו להתקבל; עברו הפלילי של המבוקש; התנהגותו במהלך המשפט ונסיבותיו האישיות (ראו, לענן זה, ע"פ 111/99 שורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000); ע"פ 5939/12 פשקב נ' מדינת ישראל עמוד 2

.(23.9.2012) ; ע"פ 3248/13 סלאמה נ' מדינת ישראל (8.5.2013); ע"פ 5938/12 פלונית נ' מדינת ישראל (5.9.2012).

10. ישום של השיקולים האמורים במקורה שבndon מוביל למסקנה, כי אין להורות על עיכוב ביצוע עונשו של המבוקש נטול עבר פלילי. ואולם, העבירות בהן הורשע הן חמורות ביותר, וגם נסיבות ביצוע מלמדות על חומרת מעשיו והתנהגותו של המבוקש. כפי שנקבע בגזר דיןו של בית המשפט המחוזי, המבוקש לא הסתפק בהנשת המתלונים מהחנות, אלא דלק אחריו שניים מהם כברת דרך ארוכה, ירה בהםם, וגרם להם לפציעות חמורות.

11. אשר לsicci הערעור, ומבל' קבוע מסמורות בדבר, סבורני כי הם אינם מבטיחים. פסק דיןו של בית המשפט המחוזי מפורט ומנומך כדבאי, ונטווע היטב בנסיבות עובדה ומהימנות, אשר CIDOU, אין זו מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בהם. גם עונש המאסר המשמעותי שהושת על המבוקש מטה את הCPF שלא לעכב את ביצוע עונשו.

12. לאור האמור, הבקשה נדחת בזאת, והמבקש יתייצב לריצוי עונשו ביום 1.4.2014 כפי שנקבע על-ידי בית המשפט המבוקש.

ניתנה היום, י"ז באדר ב התשע"ד (19.3.2014).

שפט